

ΑΠΟΚΟΤΙΑ ΔΟΞΑΣ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

"Διαβάτη, στάσου με ευλάβεια στη μνήμη των νεκρών. Μέσα στο βάραθρο που ξανοίγεται μπροστά σου, βρήκαν ένδοξο και ηρωικό θάνατο οι γυναίκες και τα παιδιά της Νάουσας, για την ελευθερία και την ανεξαρτησία του Ελληνικού έθνους, στις 22 Απριλίου 1822"¹.

Είχε πολλά προνόμια 'π' τη "Βαλιντέ"² Σουλτάνα
της Νάουσας η ομορφιά, παράδεισος της γης.
Κι οι Ναουσαίοι; Άρχοντες, της άνεσης καμπάνα
μα τη σκλαβιά δεν την μπορούν, ζωή υποταγής`
εσύ, πατρίδα μάνα
στο φως τους οδηγείς!

Ξέραν, θα χάνανε πολλά, μπορεί και τη ζωή τους
μα, λιόχρωμα τα όνειρα, ντυμένα λευτεριά
τους πλοηγούν περήφανα, με πρώτους τους προκρίτους
στα Ηλύσια Πεδία τους, του ήλιου δοξαριά`
η ελληνική ψυχή τους
κληρονομιά βαριά!

Το θέσπισμα της λευτεριάς φτερώνει τους το βήμα
κι από την πόλη τον εχθρό στα τάρταρα πετούν
μα πριν προλάβει να ορθωθεί της λευτεριάς το ρήμα
μιλούνια του άξεστου εχθρού τον τόπο τους πατούν
κι απέραντο ένα μνήμα
την πόλη καταντούν.

---

¹ Επίγραμμα πάνω από το ποτάμι της Αράπιτσας, όπου έπεσαν και θυσιάστηκαν 13 γυναίκες της Νάουσας με τα μωρά τους.

² **Βαλιδέ σουλτάνα** (τουρκικά: "Βαλιντέ σουλτάν", κυριολεκτικά «μητέρα σουλτάνου») ήταν τίτλος που διατηρούσε η μητέρα ενός εν ενεργεία σουλτάνου στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ο τίτλος ορισμένες φορές μεταφράζεται ως «βασιλομήτωρ» και ορθότερα ως «σουλτανομήτωρ», έχοντας ιδιαιτερότητες σε σχέση με την αντίστοιχη θέση στον δυτικό κόσμο.

Σαράντα μέρες κράτησαν στις βίαιες επιθέσεις
σαν ναν' λιοντάρια πολεμούν τον βάρβαρο εχθρό
μα ήτανε αδύνατο ν' αντέξουν τις πιέσεις
των ατελείωτων ορδών, το μίσος το σκληρό
γνωστές πού 'χαν προθέσεις
και σχέδιο ζοφερό.

Το περιβόλι του Θεού έπεσε στους βαρβάρους
και μαύρα σύννεφα πυκνά απλώθηκαν στη γη
με θρήνους και με οιμωγές μπροστά στους νέους κουρσάρους
απ' τη φωτιά, τους βιασμούς, τη γενική σφαγή`
σαν από χίλιους Χάρους
στην πλάση η πληγή!

Έγινε τέτοιος χαλασμός μεγάλος εις τον τόπο
που τα σπαρτά ξεράθηκαν, πουλί δεν κελαηδεί
ποτάμια το αίμα το 'χυσαν, πιστοί σ' αυτόν τον τρόπο
χιλιάδες σφάξαν οι άπιστοι` Τούρκοι και συνοδοί`
όνειδος των ανθρώπων
εις τον Μολώχ σπονδή.

Απ' τ' ανοσιουργήματα, απ' όλα πιο φρικώδες
ο βιασμός των γυναικών κι οι πλειστηριασμοί
των κοριτσιών η αρπαγή, τί άλλο πιο κτηνώδες
στα σκλαβοπάζαρα: γιορτή του γένους οι λυγμοί`
τί έργο τερατώδες!
αίμα και βιασμοί!

Κάποιες γυναίκες πρόλαβαν να απομακρυνθούνε
μα τις κυνήγησαν οι εχθροί μέχρι τον ποταμό
κι εκεί για ν' αποφύγουνε στον Τούρκο να πιαστούνε
στου Αράπιτσα να πέσουνε θελήσαν τον γκρεμό`
τη λευτεριά υμνούνε
στου γένους τον βωμό!

Των Ελληνίδων η ψυχή λύτερη ανεβαίνει
κατάφωτη κι υπέρλαμπρη στον γαλανό ουρανό
καθώς τα δόλια τα κορμιά ο ποταμός τα ραίνει
με άχραντο κι αμάραντο μύρο ομορφιάς αγνό`
η λευτεριά λουσμένη
στο φως το αυγινό!

9/2/2021

Ιωάννης Παναγάκος